

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6XCdo/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 3812218316
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Danica Kočičková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3812218316.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16C/165/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2016 sp. zn. 17Co/391/2016 a z 27. apríla 2016 sp. zn. 17Co/456/2015, takto

rozhodol:

Dovolania odmieta.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 25. augusta 2016 č. k. 17Co/391/2016-202, zrušil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Prievidza (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 10. mája 2013 č. k. 16C/165/2012-18, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66,- Eur za vznesenie námietky zaujatosti. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dôvod poplatkovej povinnosti zanikol.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). V celom dovolaní tvrdila, že krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „C. s. p.“), ktorý konkretizovala dôvodmi zmätočnosti podľa § 420 písm. e) a f) C. s. p. (t. j., že rozhodoval vylúčený sudca, nesprávne obsadený súd a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

3. Ďalším uznesením z 27. apríla 2016 č. k. 17Co/456/2015-187 odvolací súd potvrdil uznesenie

prvoinštančného súdu z 9. marca 2015 č. k. 16C/165/2012-162, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20,- Eur za odvolanie podané proti rozsudku prvoinštančného súdu. Potvrdenie uznesenia prvoinštančného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou a zároveň jasnosťou a zrozumiteľnosťou.

4. Aj proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f/ zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“)]. Žiadala preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Žalovaná sa k dovolaniam písomne nevyjadрила.

6. V prípade dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z 25. augusta 2016 č. k. 17Co/391/2016-202, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) ako dovolací súd podľa § 35 C. s. p., po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom zastúpeným v súlade s § 429 C. s. p., sa následne zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

8. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodnutie trpí vadami zmätočnosti uvedenými v písmene a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

9. Dôvody zmätočnosti taxatívne upravené vo vyššie citovanom zákonnom ustanovení možno ale uplatniť len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodnutím vo veci samej je potom rozhodnutie vydané súdom (odvolacím súdom) po prejednaní veci (odvolania), v ktorom súd rozhodne o uplatnenom nároku.

10. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti. Takéto uznesenie odvolacieho súdu, v súlade s vyššie uvedeným, nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dovolanie žalobkyne smeruje preto proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu z 25. augusta 2016 podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Najvyšší súd, prístupujúci k rozhodovaniu vo veci dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu z 27. apríla 2016 č. k. 17Co/456/2015-187 po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy vyplývajúcej z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o

potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

13. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas a naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania.

14. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., účinnou od 1. 1. 2015, len dodáva, že od uvedeného dátumu je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o súdnych poplatkoch výslovne vylúčená aj týmto ustanovením. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

15. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne aj proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu z 27. apríla 2016 podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

16. Keďže predmet dovolacieho konania sa v oboch prípadoch týkal poplatkovej povinnosti žalobkyne, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie dovolacieho súdu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. V časti konania, v ktorej sa rieši poplatková povinnosť niektorej zo strán sporu, vystupuje totiž len táto strana, preto z povahy veci je rozhodovanie o náhrade trov vylúčené.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.